Sátoralja-Ujhely, 1903. junius 16. 70 (2340.) Harmincnegyedik évfolyam.

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknél minden garmond szó 4 fill., vastagabb betükkel 8 fill.
Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:
Egész évre 12 korona, félévre 6 kor negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési dij:
Hivatalos hirdetéseknél minden szó után 2 fill. Petit betünél nagyobb, avagy diszbetükkel, vagy kerettel ellátott hirdetések térmérték szerint egy négyszög centim. után 6 fill. — Állandó hirdetéseknél árkedvezmény.

Rákóczi napja.

— jun. 16.

Labancverő dicső fejedelmünk halhatatlan emléke uralkodott tegnapelőtt Zemplénvármegye minden igaz fiának szivében és lelkében. Az az ünnepély, melyet az Ő dicső csatáinak emlékezetére rendezett Zemplénvármegye és amelyre a legtávolabb eső vármegyék közül is eljöttek hozzánk az Ő tiszteletére, teljesen lefoglalta magának ezt a napot.

A *ma* — pedig mennyi idegizgató világeseménynyel volt terhes azon a napon — a mi városunkban egészen háttérbe szorult a 200 esztendős emlékek előtt. A választó vonalak, amelyek máskor pártok szerint különitik el a mi társadalmunkat, eltüntek, szétfoszlottak erre az egy napra. Ismét egy táborban voltunk mindannyian, a *Rákóczi* táborában.

A külső disz, a keblek mélyéből fakadó érzés, minden és minden Ő reá emlékeztetett, a szabadság halhatatlan hősére Rákóczira.

Az Ő nevével ébredtünk, az Ő nevével mentünk nyugovóra ezen a napon. És beszámolván az Ő napjának történetéről, ujra érezzük azt a nagy igazságot, hogy „nem hal meg az, ki milliókra költi dús élte kincsét, ami, bár napja mul, hanem *lerázván magáról, mi földi, egy éltető eszmévé finomul.*

Igen, nem egy ember többé a Rákóczi Ferencz dicső alakja, egy éltető eszme az. S az eszme örök, az eszme halhatatlan.

A küldöttségek megérkezése.

A Rákóczi szabadságharca kétszázadik évfordulójának első ünnepi mozzanata az ünnepélyen való részvételre jelentkező küldöttségek megérkezése volt. A küldöttségek fogadására f. hó 13-án este *Székely* Elek polgármester és a fogadó bizottság tagjai az állomáshoz hajtattak ki a vendégek fogadására. A vasuti állomásépület perronját és az állomás környékét nagyszámu érdeklődő nézőközönség foglalta el, mig a fogadó bizottság és a gyártelepi zenekar, mely az érkező vonatokat zenével fogadta, a perronon belől foglalt helyet. Az ünnepélyre ez alkalommal megérkeztek Budapest székesfőváros képviseletében: Vosits Károly, dr. Havass Rezső. Hevesvárm. képvis.: Majzik Victor, Malatinszky György, Graefl Andor. Hontvárm. képv.: Czobor László, báró Nyáry Alfonz. Jász-Nagy-Kun-Szolnokvárm. képv.: dr. Benkő Albert, Kerekes Géza. Nagyvárad v. képv.: Dús László, Rácz Mihály, Szokoly Tamás. Nógrádvárm. képv.: Hanzély Márton. Pozsonyvárm. képv.: Prikkel Lajos. Szabolcsvárm. képv.: Mikecz Dezső, Szalánczy Bertalan. Sopronvárm. képv.: Baán Endre.

Ezen kivül az ünnepélyen való részvételüket bejelentették, de közbejött elfoglaltság miatt meg nem jelenhettek: Abaujvármegye képviseletében: Péchy Zsigmond, gróf Hadik János, Rakovszky Endre, Meczner József, Dobozy István, Kertész Gyula. Sopron vm. képv.: Hegyfalusi Sugár Sándor, röjtöki Bauer Mihály, röjtöki Bauer Ottó. Hont vm. képv.: Kádár Kálmán, ifj. Holczer János, Jakabffy István. Ung vm.: Lőrinczy Jenő, Láng Gyula. Sopron vm. képv.: Báró Solymossy Ödön. Sáros vm. képv.: Berzeviczy Béla. Baja város: Dr. Hegedüs Aladár. Arad város: Barabás Béla. Szabadka város: Dr. Biró Károly, Vojnits Máté. Kassa város: Kozora Vince.

A megérkezett küldöttségi tagokat *Székely* Elek polgármester üdvözölte szivélyes szavakkal, azután pedig elszállásolták a megérkezetteket részint magánházakhoz, részint szállodákba. Este ösmerkedési estély volt a „Bock"-ban.

Az ünnep napja.

Az ünnepély prológja.

A lélekemelő, hazafias ünnep napján, vasárnap korán reggel az államvasutak helybeli gyártelepének zenekara járta be a város főbb utcáit hangos zeneszóval.

Reggel 8 órakor, mikorra a bandérium gyülekezése volt jelezve, a szürke fellegekből megeredt az eső és esett közel másfél órán át szakadatlanul nagy és sűrű cseppekben. Az eső általános elégületlenséget keltett és a lelkes hangulatot csakhamar átváltoztatta az ünneplők nagy sokaságában. A kedvezőtlen időjárás mindenkit lehangolt és bizonyosra vették, hogy az ünnep legszebb része, a borsi-i Rákóczi-emléktábla előtt tervezett ünneplés és az impozánsnak és festői képnek igérkező felvonulás elmarad. Az eső miatt azután az uri és paraszt bandérium gyülekezése is lehetetlenné vált.

Kilenc óra előtt a vármegyeháza kapuja előtt egymást követve álltak meg a fogatok, melyek a törvényhatóságok küldötteit hozták a diszközgyűlésre. Ugyancsak akkor gyülekeztek a vármegye törvényhatósági bizottsági tagjai is, akik nagy számban jelentek meg a vármegye termében.

A diszközgyülés.

Kilenc órakor kezdődött a vármegye diszközgyülése. Impozáns és hatalmas volt már a külső képe is ennek a közgyülésnek.

Mintha a körömi országgyűlés daliái elevenedtek volna meg és szálltak volna le arról a gyönyörü képről, mely vármegyeházunk falát ékesiti. A magyar diszbe öltözött bizottsági tagok, megszaporodva a törvényhatóságok kiküldöttjeivel is, egészen megtöltötték a nagy tanácskozó termet. A közgyűlést *Hadik* Béla gróf főispán nyitotta meg. Bevezető szavaiból az igaz hazafiságnak hatalmas igéi áradtak ki, amelyek ritka szabatossággal adtak kifejezést a vármegye lelkes hangulatának.

A nagy hatást keltő megnyitó után dr. *Kossuth* János állott fel és részleteiben ugy, mint egészében magasröptü, eszmegazdag beszédet mondott, melyet egész terjedelmében a következő számban hozunk. A beszéd elhangzása után hatalmas éljenzés zúgott fel.

Közgyülés után.

Érthető örömet és általános megelégedést keltett, midőn a diszközgyülés tartama alatt a zuhogó eső elállott.

A helyzet képe az utcákon is hirtelen megváltozott; a nehány száz főre tehető kiváncsi közönség hirtelen megszaporodott és mire a közgyűlés vége felé közeledett, sűrű ember-tömeg helyezkedett el a vármegyeháza előtt és a Széchényi-, Wekerle- és Rákóczi-utca mindkét oldalán, amerre a Borsiba induló menet később elvonult, sok ezernyi kiváncsi közönség állott sorfalat.

Mikor az eső elállott, lázas gyorsasággal gyülekezni kezdtek a bandériumban résztvevők. Különösen a paraszt bandérium összegyüjtése került nagy fáradságba, mert a bandéristák mind más-más felé voltak lovaikkal együtt elszállásolva.

Nem telt bele azonban egy fél óra sem, mire az uri és paraszt bandérium a vármegyeháza előtt felállott. Akkorára a kocsik hosszu sora is utra készen állott a vármegyeházától balra egészen a Kossuth-utcáig.

Mikor az induláshoz minden készen volt, a vármegye kürtösének kürtjelzésére megindult a beláthatatlan hosszu menet Borsi felé, II. Rákóczi Ferenc születési helyére. Festői látványt nyujtott a nagy lovas bandérium és a fogatok végnélküli hosszu sora, amint a sok ezernyi ember sorfala között végig vonult az utcákon.

Nagy gyönyörüséggel nézte a közönség az elvonulást és érdeklődéssel szemlélte a pompás, fényes diszmagyarba öltözött idegen urakat. Káprázatos kép volt ez, melyhez hasonlót

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Csillag-fénynél.

Irta: Klár István.

Csillagfénynél olyan a puszta, mint az oceán. Ismeretlen ember céltalan tesz egy lépést is, nem igazodik el rajta. A csillagok milliárdjaival telehintett égbolt utait csak pásztorember ismeri, körül pedig egyforma éjhomály uralja a mértföldekre terjedő sima gyeptengert. Sehol egy hang, amelyre bizakodni lehetne, sehol egy pont, amely után igazodni lehetne.

Néha hallani ugyan egy-egy kutyavakkantást, vagy láthatni fellobbanó tűzfényt, de az nem igazit utba. Azok ott csak pásztortanyák. Világuk olyan, mint a lidércfény. Csalogtatnak, de nem vezetnek. Hol fellobbannak, hol kialusznak, hol jobbról, hol balról tünnek fel. És mig néha percekig nem látni egyet sem, addig másszor minden oldalról felvillan egynek-egynek, rezgő csillaghoz hasonló, pislákoló fénye.

Állandóan, vagy csak hosszabb ideig is egy sem ég. A tanyai ablakok világát meg el fogja a szegélyző akácok alkotta eleven bástyafal. Annak feketesége összeolvad az éjszaka sötétjével, sűrűje pedig elrejti a tanyai életet. Még a hang is alig hat tul rajta.

De, ha nem is volna ott az a fasor, akkor sem lehetne a tanyára találni. Az már ilyenkor csendesen alszik. Lámpavilágról szó sincs. A három láb alatt maradt rőzse hamva meg alig világit tul a pitvar ajtaján. Köröskörül csendesség, nyugalom.

A nagy hangtalanságba egyszer csak lódobogást vegyit a puszta felől érkező szellő. Tisztán behallani a ló rithmikus ügetését, amint szabályos futamban fogyasztja az utat. Majd dobogó vágtatását, amikor a dűlő előtti árkot átalviszi. Aztán a tanyai ut bejárata előtt rendes lépésbe vált át. Onnan egyenesen a szérűs kertnek tart és a sötétség dacára biztosan igazodva el a tanyai épületek között, a számadó háza felé igyekszik.

A ló szabadjára eresztve halad. Lovasa inkább szokásból, mint szükségből tartja a szárakat. Sem combbal, sem kézzel nem igazgatja. Hanyag nyugalommal ül rajta, lábai csak ugy szabadon fogják karcsu derekát, mig a kengyelvasak üresen himbálódznak a levegőben. A hizelkedő szót nem sajnálja tőle és olykor, ha végigsimitja formás nyakát, minden mozdulatából kivenni, hogy teljesen megbizik benne.

Mikor a pitvar ajtaja előtt megállapodnak, a pislogó rőzsetűz rájuk veti hamvadó világát. Keresve sem lehetne lovával összeillőbb lovasra találni. Ugy állanak ott az ajtón kiszűrődő vöröses fénytől megvilágitva, mint egy elevenedni készülő, remekbe öntött érczszobor. A tizenhat markos arany-pej paripa fujtató orrcimpáival, tűzben forgó szemeivel, a telivérek nemes tartásával mozdulatlanul bámul be az ajtón; lovasa meg, egy napbarnitott, bikanyaku, csikós-legény, a puszták első bojtárja, összefont karokkal ül nyergében.

A mozdulatlanság azonban csak pár pillanatig tart. Egy örvendező kiáltásra megtörik a varázs.

A számadóék leánya pattan ki az ajtó mögül.

— Agyon Isten Pista! csakhogy elgyüttél! Mán azt hittem, hogy nem is fogsz gyünni ebbe a setét éccakába.

Erre a fogadtatásra aztán teljesen megelevenedik a szobor. A paripa röhögő nyeritéssel felel az ismerős hangra, a legény meg egy szökésre lenn terem a földön. De nem a leányhoz siet, hanem a ló körül kezd foglalatoskodni.

A kengyelvasakat felhuzza, a hevedereket megereszti, szűre ujjával végig törli a ló gőzölgő szügyét és mig a zablák lecsatolásával bajlódik, a leány segit neki. Az izzadt pokrócot kihuzza a nyereg alól, ujjaival végig fésüli a ló csapzott sörényét, marokra szedi bomlott üstökét, rostált zabot hoz ki kötényébe. És csak aztán, hogy mindenképen gondoskodtak a lóról, fordulnak egymáshoz. Egy pillanatig mozdulatlanul állnak szemben, de a másik pillanatban már kitör a legényből a vágyakozás visszafojtott indulata. Se szó, se beszéd, ölre kapja a sugár növésü leányt és csak ugy a karján viszi be a pitvarba. Ott lekucorodik vele a bubos padkájára és elkezdi faggatni.

— Hát osztán örülsz, hogy begyüttem? Hát nem féltél, hogy el tanálok tévedni ebbe a kulimáz setétségbe? Vagy lovastul együtt bele tanálok veszni a hortobágyi gázlónál? Hát osztán mit csináltál vón, ha

Lapunk mai száma 6 oldal.

akkor látott a vármegye közönsége, mikor gróf *Hadik* Béla főispánunk beiktatását ünnepeltük.

A menet.

A menetet egy fehér palástu lovas herold nyitotta meg ruháján a vármegye cimerével, utána egy vármegyei kürtös lovagolt, azután a vármegyei bizottsági tagok és hozzátartozóiból alakitott lovas bandérium jött gyönyörüen felkantározott és táncoló paripákon. A szebbnél-szebb diszmagyarba öltözött daliás bandériumot *Dókus* Gyula, a vármegye alispánja vezette remek sötétpej csikón, két oldalt nagyon szép apród ruhába öltözött két lovász által vezetve. Közvetlenül utána *Thuránszky* László főjegyző lovagolt a vármegye Rákóczi lobogójával. E festői csoportozat után a járások bandériuma következett, élükön a járási főszolgabirákkal. A vármegye egyes vidékein divó népviseletbe öltözött s buzogányokkal felfegyverzett ötös sorokban lovagló, vidéki küldöttek e pazar tarkaságu képe valóban a Rákóczi idők vitéz szép seregét varázsolta elénk. Majd a végtelen kocsisor következett. Elsőnek *Székely* Elek polgármester két fekete mén által vont kocsija indult, utána gróf *Hadik* Béla a vármegye főispánjának gyönyörü négyes fogata ment, azután a szomszéd törvényhatóságok küldöttei következtek mindannyian pazar pompáju diszmagyarban. Ezek után egyéb hatóságok és testületek képviselői és a vendégek fényes kettes és négyes fogatai jöttek. Impozáns volt e végnélküli kocsisor, melynek eleje már csaknem Borsiban volt, amikor az utolsó kocsik még el nem hagyták a várost. A bandériumok, a négyes és kettős fogatok szakadatlan láncolata, a benne ülő zempléni és más megyei, legnagyobbrészt diszmagyarba öltözött notabilitások, családtagjaik és mesés toalettjeik, mindmegannyi gyönyörködtető kép volt, amikben a mi városunknak nagy ritkán van része.

Már jóval előbb a gyártelepi zenekar vonult ki a tűzoltók csapatával, akik a rend fentartása céljából jöttek el az ünnep szinhelyére.

A menet csak lépésben haladt az országuton s ezért közel egy órát vett igénybe az oda való menetel. Az országuton vonuló menet olyan hosszu volt, hogy a négy kilométeres utnak nagyobb felét betöltötte.

E helyen elismeréssel és dicsérettel kell adóznunk városunk rendőrkapitányának, *Schmidt* Lajosnak azért a páratlan tapintatért és buzgalomért, melyet a menet rendezése és inditása körül kifejtett. Egyenesen az ő érdeme, hogy dacára az ily nagy számu résztvevőknek: sehol semmi fennakadás, rendetlenség elő nem fordult.

A megérkezés.

Tizenegy óra tájban érkezett a menet Borsiba, ahol a falu népe várta az ünneplőket. A községbe érve, az ünneplő közönség leszállt a fogatokról és az emeletes kastély felé tartott, melynek északi szögletében, a falba illesztett fekete márványkő-tábla előtt folyt le a hazafias ünnep második része, melynek egyes, egyaránt megható és lelkesitő részleteit bizonyára nem felejtik el a jelenvoltak.

Az emléktábla előtti tér erre a célra külön el volt keritve. Belől is, hivül Sátoraljaujhely város, Borsi község és a vármegye minden részéből összesereglett nagyközönség nézte végig a legnagyobb szabadsághősünk emlékére szentelt ünnepet.

A borsii ünnepély.

A Borsiba való megérkezés és leszállás is minden fennakadás nélkül, a legnagyobb rendben történt. A leszállási hely a Rákóczi szülőházához vezető hid volt. Itt fogadta a vendégeket gróf *Hadik* Béla főispán és innen indult velük az emléktábla elé. Ezután kezdetét vette az ünnepély is. Megnyitóul a gyári zene és énekkar a Himnuszt adta elő együttesen, amelyet az összes jelenlevők levett föveggel hallgattak végig.

Másodiknak *Ambrózy* Teréz k. a. szavalta el Boruth Elemérnek, lapunk alapitójának és volt szerkesztőjének, az ösmert nevü költőnek „II. Rákóczi Ferenc születése napján“ cimü remek költeményét. Az igaz honleányi hévvel előadott gyönyörü szavalat nagy lelkesedést keltett, ugy, hogy az ünneplő közönség zajos tapssal jutalmazta érte.

Majd az énekkar énekelt egy pár édes-bús melódiáju kuruc dalt.

Ezután nyugalmazott ősz alispánunk, *Matolai* Etele mondotta el szónoki tüzzel eszme és tartalomgazdag beszédét.

Matolai beszéde után id. *Bajusz* József szavalta el az alábbi, külön ez alkalomra irt szép költeményét:

Porhüvelyed távol
Születéshelyétől . . .
Dicső fejedelem!
Nézed-é az égből

Ezt a jelenetet?!
Az öreg honvédek
Jöttek tisztelegni,
A kurucz vezérnek. . .

Meghajtjuk zászlónkat,
Tisztelgünk te érted
A hozzád ma is hü
Szülővármegyének. . . .

Káprázatos e kép . . .
A multakba ragad!
Unokák üdvözlik
A hős kurucokat. . . .

Rákóczi Ferencet
A magyar honvédek,
Akik a kurucok
Örökébe léptek. . . .

Mert Kossuth mi volt más,
Mint a Te szellemed?
Az ő lángszivébe
Beoltva lelkedet. . . !

Zászlód' felragadta,
— Mit karod elejtett —
Az alá hitt össze
Minket honvédeket. . . .

Aztán mi harcoltunk . . .
És a magyar névre
Dicsőséget hozott
Hazánk honvédsége. . . .

Nagy részben ma már rom,
Összetört test, lélek,
De még bizalommal
Tekintünk felétek.

Óh! mondd! — hisz' te ott fenn
A jövendőt látod, —
Eléri-e Hazánk
Azt a szabadságot,

Amelyért a kuruc
És a honvéd vérzett?
Vagy vége örökre
Már minden reménynek?!

Úgy-e hogy: nincs vége?!
— A magyar még remél,
Mikor e Hazában
Ilyen nemzedék él,

Amelyet lángra gyujt
Neved emlitése . . .
Az ilyen nemzetnek
Soh'sem lehet vége! . . .

Ezzel nyugtatunk meg
Rákóczi szelleme,
Ne félj! a szabadság
Nincs örökre veszve. . . ,

Megérté a magyar
Rákóczit, a vezért
Nem vérzett a kuruc
Hiába a Honért!

Most következett az emléktábla megkoszoruzása, melyet már a megkoszoruzást előzőleg izlésesen diszitett és lombkoszorukkal látott el *Milacsek* János uradalmi tiszttartó. Elsőnek dr. *Havass* Rezső kir. tanácsos tette le Budapest nagyon szép koszoruját, azután más törvényhatóságok, Ujhely hölgyközönsége koszorui és csokrai kerültek az emléktábla talapzatára.

A gyüjtés körül, melyből a hölgyek koszoruját állitották elő, *Fejes* Istvánné, *Hönsch* Dezsőné, *Juhász* Jenőné, *Kossuth* Jánosné, *Meczner* Béláné, *Meczner* Gyuláné és *Pfeiffer* Gyuláné urnők buzgólkodtak.

Mikor az ünnepélyes aktus véget ért: a zenekar a Rákóczi-indulóra gyujtott, a lovasok lóra pattantak, kiki elfoglalta helyét a kocsijában s megindult a menet vissza a városba, ugyanazon rendben, amint beérkezett.

Bevonulás.

A lélekemelő ünnepély lefolyása után a menet az odaérkezés sorrendjében megindult s mindvégig a legszebb rendben bevonult Ujhelybe. A visszaérkező menetet a Rákóczi- és Fő-utcák két oldalán, ujra nagy közönség nézte végig. A menet azután a megyeháza elé vonult, hol szétoszlott. A menet feloszlása után 2 óra tájban kezdetét vette a közebéd a Bock kerthelyiségében.

A közebéd.

Egy óra után már gyülekezni kezdett az ünneplő közönség a Bock-féle kertben rendezett közebédre. A nagy táncterem nem volt elég, hogy helyet adjon a jelentkezőknek, kint a szabadban is hosszu asztal-sorok voltak még felteritve és mire a két órát elütötte, minden hely megtelt szép asszonyokkal, leányokkal, diszbe és feketébe öltözött urakkal. A nagy terem igen izléses diszbe öltözött. A város szineit képviselő drapériák és nemzeti cimerek diszitették a falakat. Az asztalfőn *Hadik főispán ült*; jobbra és balra tőle a vidéki küldötségek tagjai és a megjelent hon-leányok ültek váltakozó sorral. Az első felköszöntőt *Meczner* Béla bizottsági tag mondotta, szépen, lelkesen, hazafias lendülettel üdvözölvén vendégeinket.

Beszédének szó szerinti szövege a következő:

Mélyen tisztelt uraim!

Zemplénvármegye törvényhatósága, vagy mondjuk Zemplénvármegye közönsége e mai napon emlékünnepélyt tart, 200 éves emlékünnepélyét azon dicső múltnak, mely magyar szabadságharcunk egyik legnagyobb hősének II. Rákóczi Ferencnek nevével van szorosan egybefűzve, kinek magyar hazánk iránt tanusitott önfeláldozása, önzetlen szeretete, nagy és dicső hőstettei, a magyar történelem lapjain mintegy példaadásképen az utókor számára, maradandó, kitörülhetetlen aranybetükkel vannak megirva, s II. Rákóczi Ferenc neve mindnyájunk szivében a hála, a kegyelet és elismerés szent érzésével van szivünkben örök időig bevésve.

---

nem gyüttem vón? Rijtál vón-é sokat? Vagy tán nem is bántad vón. Mi?

És mig beszél, izmos karjaival olyan ellenállhatatlanul szoritja magához az ölre vett leányt, hogy az szinte fájdalmasan kiált fel:

Ne szoricsos ugy Pista!

De mikor ojan rég láttalak, oszt ojan igen nagyon szeretlek.

Hászen én is szeretlek, oszt még se szoritlak ojan nagyon.

Az ám, mer nem birsz. Ha birnál, te is igy szoritanál. Különben, ha nem sziveled, hát hozzád se nyulok egy ujjal sem, — neheztel meg a legény.

Azzal készülne is letenni öléből a leányt. Az azonban nem hagyja magát lefejteni. Két kézzel is átöleli a legény izmos nyakát és ugy kérleli.

Ugyan ne okoskodj már Pista. Hiszen én csak azért szóltam, mert mán ugy szerettél, hogy alig birtam leheletet venni. Hát, hogyne szivlelnélek. Hisz alig vártalak mán, hogy be gyere. Mán egy hete, hogy nem vótál idebent. És nem haragbul szóltam. Oszt, ha neked ugy jobb, hát én nem bánom, ha megint szoritol is.

És, hogy jobban meggyőzze szavai igaz voltáról, ugy oda simul a legény széles melléhez, hogy annak minden indulata amilyen hirtelen jött, olyan hirtelen el is mulik. Félkézzel ujból átöleli a leányt, a másikkal egy marék rőzsét dob a padkán pislogó tüzre, aztán mindketten hallgatagon bámulnak bele a lobogó fénybe.

Egy kis ideig még visszatükrözi arcuk a megzavart hangulat árnyvonását, de rövidesen elmulik az is. Egyenes lelkük ismét visszazökken a régi együttérzésbe.

A leány veszi fel a beszélgetés fonalát.

Hallod-é Pista!? Hogy is tudol ilyen nagy setétségben odakivel eligazodni? Én még a lucerna melletti dülőig sem mertem elibed menni, te meg a Mátáról csak olyan biztosan gyüsz mint nappal. Hallottam ugyan mán, hogy a pusztát éccaka a csillag után járik, de az nekem sehogy se tud a fejembe menni.

Pedig hát abba nincs semmi ojan különös fortély, feleli rá a legény. Csak éppen tudni kell hozzá egy kicsit. Ugy lehet az után igazodni, mint nappal az ösvény után. Matáról meg ide találni a könnyünél is könnyebb. Csak kinézem magamnak a „kis tótfiu“ csillagot, az oszt ojan mint az országut. Vezet egyenest a szérüs kertek alá. Még hozzá ha az idő haladását akarom tudni, a nyakam sem kell megszegni. Mindig előttem az óra. Csak rá kell nézni a göncöl rudjára. Ojan óramutató az mint a pinty.

Ha talán nem hinnéd, hát gyerünk ki az udvarra. Meglátod, hogy ugy fordul az égen, hogy szinte láti az ember, ha sokáig nézi.

Azzal feláll a padkáról és derékon fogva leányt, kiáll vele a nyári etetőhöz. Onnan szabadon látni az égbolt minden tájékára. Neki dülnek az egyik jászolnak és magyarázni kezdi az egész csillag-rendszert azzal a sajátos nevekkel illetve az egyes csillagokat, ahogy azokat a pásztor nép ismeri.

Az a hét csillag ott a göncöl; előtte az a kis fényes a tótfiu. És amoda az a csomó a fiastyuk; odébbat a kaszás; a kis göncöl. Lejebb a pásztor gyertya; az a sürü fátyol ott a hadak utja. Az a fényes az estéli mécses . . .

És közben megmutogatja melyik csillag alá esik, a mátai tanya a pusztai nagy csárda, avagy mécs karán, kiscsikó karán, gulya akol, juh kosár, juh usztató, birka nyiró tanya. Kijelöli, melyik csillag irányában fekszik Debreczen, melyik vezet Füred felé. Rámutat, hogy hol kell a csillagok közti kanyarodót csinálni, ha a Nagy-éren, a gázló helyett, a hidon akar átmenni az ember. Elmagyarázza, hogy merről jön fel a hajnali csillag, melyik mutatja meg az időváltozást, melyik jelent jót, melyik rosszat; melyik a gulyások csillaga, melyik a juhászoké és melyik vezeti ki minden bajból a csikósokat.

És mig a legény beszél, a leány lélegzetét is visszafojtva lesi szájáról a szót. Szorosan hozzá simulva, némi borzongással követi szemeivel kezét, amint minduntalan felmutat az égre. De azért örömest elhallgatná akár reggelig. Az meg talán ugy álltó helyben elmondaná neki a csillag-járásnak minden csinját-binját, babonáját, ha egy hangos kakas szó nem figyelmeztetné a közelgő éjfélre. Arra azonban már félben hagyja a magyarázatot és olyan menőfélre készül.

Magára szedi a szürt, előkeresi a karikást, felnyergel. Aztán egy pár szóra megint visszatér a konyára . . . Egy félóra elteltével azonban már mind a ketten alusznak. A leány a tulipános láda tetejére vetett ágyon; a legény meg a Máta felé poroszkáló nyerges hátán.

Igaz ugyan uraim, hogy Zemplénvármegyének e mai ünnepélye lokális jellegünek látszik, mert mi zemplénmegyeiek azzal is dicsekedhetünk, hogy II. Rákóczi Ferenc Zemplénvármegyének szülötte, s bizonyára azon koszorunak, melyet ma Zemplénvármegye közönsége az ő emlékkövén helyezett el, minden egyes virágát a hála, az elismerés és kegyelet könyeivel áztattunk meg, mégis én azt állitom, hogy ezen ünnepély nem csupán Zemplénvármegyének kegyeletes ünnepe, de nemzeti ünnepe minden igaz honfinak, kinek kebelében magyar sziv dobog, ünnepe mindenkinek, kinek szivében magyar vér buzog; — Rákóczi Ferencnek emlékiratában olvashatók ezen emlékezetes szavak: »Az Ur engemet eszközül használa, hogy felébresszem a magyarok kebelében a szabadságnak szerelmét, mely a rossznak megszokásából már hűlni kezd vala.« Mintegy figyelmeztetésképen kell, hogy szivünkben bevésve maradjanak s felujulva emlékünkben azon, hazánk szabadságáért véghezvitt, dicső tettek, melyek II. Rákóczi Ferenc nevével vannak összeolvadva, s mintegy varázsálomként ma vonuljanak el szemeink előtt, ujuljanak, elevenedjenek fel előttünk azon lángoló szavak, melyeket Rákóczi Ferenc zászlójára aranybetükkel irt neve mellé: »Az Istenért és szabadságért.«

Mélyen tisztelt uraim! Bizonyára messzire eltértem pohárköszöntőm irányától, de bocsássák meg nekem ezen gyengeségemet, mert mindannyiszor, midőn II. Rákóczi neve ajakamra jő, lehetetlen, hogy az irányában érzett lelkesedésemnek és kegyeletemnek kifejezést ne adjak, oly mértékben vannak megfeszitve ily alkalommal szivemnek húrjai, mint a szinültig telt pohár, mely a legkissebb mozdulatra is önkénytelenül utat tör magának.

Zemplénvármegye ünnepélye nekünk zemplénvármegyeieknek öröme csak ugy lehetett teljes mértékben, ha ezen általunk rendezett ünnepélyen az egész ország részt vesz, s a vármegyéknek nagyrésze azon küldöttségileg megjelen.

Ezen örömünk hála a mennyei gondviselésnek szivünk vágya szerint beteljesedett, vendégeink, kiket mi tárt karokkal vártunk és fogadtunk ezen ünnepélyünkön nagy számban jelentek meg.

Isten hozta őket városunkba, mint testvéreinket, mint szeretett testvéreinket az őszinte rokonszenv, a szives magyar vendégszeretet teljességével öleljük karjaink közzé. Midőn poharamat kedves vendégeink s családjuk jóléteért és boldogságáért emelem, kérem a menyei gondviselést, hogy az az egyenetlenség, visszavonás, mely 200 évvel ezelőtt a magyar szabadság zászlóját sárba tiporta, teljesen szünjön meg s helyette az összetartás, testvériség, egyetértés és egymásiránti szeretet lépjen előtérbe.

Isten éltesse, Isten áldja meg a mi kedves vendégeinket!

Utánna *Havass* Rezső Budapest fő- és székváros egyik küldötte emelkedett szóllásra. Elhozta nekünk — mondotta — a fő és székváros hazafias üdvözletét, mert az ország szive mindenütt részt követel magának, ahol a hazaszeretet ünnepet ül. A magyar szó és magyar érzés napról-napra nagyobb tért hódit magának fővárosunkban és el lehet mondani, hogy fővárosunk a mely egy századdal ez előtt még egészen idegen ajku volt: ma már nem csak érzésében, hanem nyelvében is magyar. A lelkes és emelkedett hangu beszéd után, a melynek végén Zemplén vármegye közönségét éltette a szónok, hatalmas éljenzés zugott fel.

Az éljenzés csilapultával *Szirmay* István szóllalt fel és Heves vármegyét éltette, mint melynek közönsége mindig elől szokott járni a hazafias példaadásban. Szójátékát, a melyet a Napoleon szálló igéje után: »kapard meg a muszkát és alatta van a kozák« aképen travestált, hogy *»kapard meg a mamelukot és alatta van a kurucz,«* később *Buza* Barna ujabb szójátékok bőséges anyagául dolgozta fel. Előbb azonban *Majzik* Viktor hevesi alispán köszönte meg a vármegyének szánt felköszöntést és viszonzásul a zempléni honleányokra, azok között pedig *Ambrózy* Terézkére üritette poharát, azért a kiválóan sikerült szavallatért, a melyet Borsiban mondott el.

Heves vármegye alispánja után a távol Sopron vármegye alispánja következett szóllásra.

A magyar történelem klassikus földjének mondotta vármegyénket a a hol annyi szabadság hősünk, annyi nagy emberünk bölcsője ringott! A szabadság üditő áramlata érzik itt ki meg a levegőből is! A nagy ősök hüséges unokáit, Zemplén vármegye fiait éltette. Utánna beszélt azután *Buza* Barna, aki ma csak azért kesergett, mert ujra elolvasta a Rákóczit diffamáló törvényt. (Bizony ezen a napon szebb részét is kiválaszthatta volna a tripartitumnak.)

Egyébként pedig örömmel látta, hogy szabadságharcunk dicső emlékei a vármegye minden fiát egy táborban egyesitették. Bizik benne és kivánja, hogy mindig egy táborban legyünk, mikor szabadságunk megvédéséről van szó.

Utolsónak *Dókus* Gyula alispán éltette a megjelent hölgyeket.

Diszelőadás.

A nagy nap emlékét méltóképen ünnepelte meg a *Komjáthy* társulata is. Rákóczi szabadságharcának 200 éves évfordulója alkalmából diszelőadást rendezett a szinházban, amelyet ez alkalommal zsufolásig megtöltött a sátoraljaujhelyi és a vidékről besereglett, ünneplő közönség. A páholyokban és a földszinten distingvált közönség volt, amely nagy érdeklődéssel nézte a valóban lélekemelő, kiváló gonddal rendezett és hazafias szellemtől áthatott előadást. Ott láttuk a diszelőadáson gróf *Hadik* Béla főispánt, *Dókus* Gyula alispánt, *Székely* Elek polgármestert, sőt a küldöttségek tagjai közzül is számosan jelentek meg az előadás kiváló műsorának meghallgatására. A nézőtéren és szinpadon egyaránt ünnepi és hazafiasságtól duzzadó érzelmektől voltak áthatva a kedélyek.

Az estét a szinház zenekara vezette be *Marthon* Géza karmester dirigálása mellett, előadva Keler lelkesitő »Rákóczi nyitány«-át. Majd *Komjáthy* János szinigazgató szavalta el nagy drámai erővel Szávay Gyula költeményét: »Vitézi ének Rákóczi Ferencről.« A költeményt *Komjáthy* mindvégig hévvel szavalta, érvényre juttatva a költeménynek ugy eszmei tartalmát, mint formai szépségeit. Szavallata után valóságos tapsviharral jutalmazták. Az ünnepi szavallat után *Komlóssy* Emma és *Székely* Gyula énekeltek »Kuruc dalokat.« Különösen nagy hatást ért el Dienzl Oszkár »Liliomszál« cimű kuruc-dala Endrődi Sándor szövegére, amit Komlóssy Emma, a bravuros énekmüvésznő énekelt oly szépen, érzéssel, hogy könyet csalt a szemekbe. Ily gyönyörüen talán nem énekelt még soha. Székely Gyula szintén kuruc dalokat énekelt nagy hatással. Ki kell emelni a kar énekét, mely a müsor e számában harmonikus együtténeklésével figyelemre méltó és megbecsülendő dolgot produkált. A diszelőadás második szakaszában Szigligeti Ede »Rákóczi Ferenc fogsága« cimü történeti szinmüvének harmadik felvonását adták elő. Rákóczit — *Komjáthy*, Bercsényit — *Bartha*, Amáliát — *Takács* Mariska, gról Vayt — *Székely*, Zrinyi Boldizsárt — *Serfőzy*, Solaryt — *Cseöregh*, Longnevalt — *Nográdi* játszották meg nagy ambicióval, sikerülten. A szinmű azon jelenete, mikor Rákóczi Ferencet sárospataki várkastélyában elfogják, ugy ügyes rendezésénél, mint vonatkozásánál fogva nagy hatást ért el. A szinmü után »Rákóczi üzenetét Lengyelországból« *Bartha* István adta elő. A kiáltvány ügyes előadását az elismerés tapsaival jutalmazta a közönség. A diszelőadásnak mondhatni legsikerültebb pontja következett ez után, egy nagyszabásu némaképlet: Rákóczi Ferenc az onódi országgyűlésen. Elismerés illeti a társulatot e némaképlet gondos, stylszerü rendezéséért. A diszelőadás harmadik szakaszában Verő György »1000 év« cimü szinművének azon jelenetét adták elő, mely Rákóczi seregének Érsekujvár elleni ostromát tárja elénk. *Komjáthy*, *Bartha*, *Komlósy* Emma, *Nagy* Gy., *Palásthy* alakitottak benne igen kitünően. A függöny felgördültével *Vágó* Béla lépett a pódiumra, elszavalva Kun Bélának magasröptü, elegicus hangu költeményét: »Rákóczi hamvai«t. Az ünnepély műsorának méltóbb zárszavat nem is adhattak volna. Igazán megható volt Vágó Béla szavallata, mondhatjuk, hogy az ünnepség egyik legnagyobb hatásu, legpoetikusabb pontja.

A műsor befejezése után az ünneplő közönség a Rákóczi induló hangjainál oszlott szét, magával vivén a diszelőadás lelket megkapó reminiscenciáit és ama meggyőződését, hogy a Komjáthy társulat az est sikere érdekében minden lehetőt elkövetett. Legyen jutalma, erkölcsi sikere az osztatlan elismerés.

A kivilágitás.

Mig a szinházban az ünneplő közönség a diszelőadás programmját hallgatta: addig a város főutcái is impozáns képet nyujtottak a kivilágitott ablakokkal s az utcatesten hullámzó, szokatlanul nagy közönséggel. Nyolcz óra után kigyultak a lakóházak ablakaiban a gyertyák világosságot öntve az utcára, amelynek járdáit és középső utcatestét is teljesen elfoglalta a sétáló közönség. Tiz órakor a szinházból kijövő közönség még szaporitotta a sétálók számát s aztán tizenegyóra felé lassanként kialudtak a lámpák s üresedni kezdtek az utcák, legfeljebb a robogó fogatok verték fel a csendet, melyek a táncmulatságon résztvevőket vitték a »Bock« kerthelyiségbe, ahol a táncmulatságot tartották meg.

A táncmulatság.

Az ünnepségek sorát a »Bock« kerthelyiségében rendezett zártkörü táncmulatság zárta be, mely tiz óra után vette kezdetét a legélénkebb hangulatban. Kitartóan, fesztelen vidámsággal ropták a táncot Lukács Károly bandájának vidám, lelkesitő hangjaira a hajnali órákig. A diszes hölgyközönség soraiból a következő hölgyek neveit sikerült följegyeznünk: *Asszonyok:* Dókus Gyuláné, Malonyay Tamásné, Gortvay Aladárné, Diószeghy Jánosné, Hönsch Dezsőné, dr. Kossuth Jánosné, Bajusz Józsefné, dr. Thuránszky Zoltánné, Bernáth Aladárné, Thuránszky Lászlóné, özv. Szakátsy Gyuláné, dr. Legeza Jánosné, Szentgyörgyi Vilmosné, Tátray Dezsőné, Nemes Sándorné, Nagy Barnáné, Gyulay Károlyné, Ferenczy Sándorné. *Leányok:* Meczner Ica, Szerdahelyi Adrienne, Szerviczky Gabriell, Nemes Sarolta, Ambrózy Teréz, Nyeviczkey Gabi és Pöszi, Pekáry Manya és Ilonka, Danilovits nővérek, Hönsch Ica, Répássy Margit, Ambrózy Ila.

— június 17.

Kormányválság.

Széll Kálmán miniszterelnök tegnap bejelentette a Képviselőháznak, hogy lemondását ugy a maga, mint az egész kabinet nevében még vasárnap átadta Őfelségének és Őfelsége a lemondást elfogadta.

Ma már az uj miniszterelnök nevét is teljes bizonyossággal közölhetjük. Távirati értesitést kaptunk, hogy a király *Tisza* István grófot bizta meg az uj kabinet megalakitásával.

Midőn a kiszámithatatlan horderővel biró változást olvasóinknak bejelentjük, időelőttinek tartjuk, hogy ezekhez a tényekhez már ma politikai commentárt is fűzzünk.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

)(**Vármegyei bizottsági tagok választása.** A legutóbb, folyó hó 8-án megejtett vármegyei bizottsági tagválasztásoknál a következők választattak meg vármegyei bizottsági tagokká: Az udvai váll. kerületben: Dr. Grünwald Ignác. A tállyai v. ker.-ben: Dorozslyák Gyula. A czékei v. ker.-ben: Dinnyés Kálmán. Az erdőbényei v. ker.-ben, Br. Waldbott Ödön. Az ulicsi v. ker.-ben: Chira Ágoston. Az agárdi v. ker.-ben: Dr. Lengyel Sándor. A berettői v. ker.-ben: Kovács Endre. A göröginyei v. ker.-ben Durcsinszky Gyula. A nagy kemenczei v. ker.-ben Majernik János. A papinai v. ker.-ben Buday Sándor. A sztakcsini v. ker.-ben Beregszászy István. A nagy-dobrai v. ker.-ben: Dulemba Miklós. A b.-olaszi v. ker.-ben: dr. Zsindely István és Sänger Árpád. A választások rendben s a szabadelvüpárt fényes győzelmével végződtek.

HIREK.

— Lapunk mai száma — mely legkimeritőbben hozza a lefolyt Rákóczi ünnepélyről szóló tudósitást — a bővebb terjedelem miatt szerdán délben jelent meg. Legközelebbi számunk szombaton fog megjelenni.

— **Kinevezés.** Ő felsége a király *Wittenberger* Arthur törvényszéki jegyzőt, Nagy-Kaposra törvényszéki albiróvá nevezte ki. A távozó biróban Ujhely város társadalma egyik közszeretetben álló, közkedvelt tagját vesztette el. Ugy halljuk, hogy a távozó biró tiszteletére tiszttársai és barátai nagyobbszabású búcsuestélyt fognak rendezni.

— **Dr. Vutkovich Sándor ünnepeltetése.** A sátoraljaujhelyi róm. kat. főgimnáziumban érettségit tett ifjak dr. *Vutkovich* Sándor pozsonyi jogakadémiai tanár tiszteletére, aki mint a kormány képviselője, a helybeli főgimnáziumban tartott érettségi vizsgálatokhoz volt kiküldve, folyó hó 13-án este zenés fáklyásmenetet rendeztek. Az „érett“ ifjak, a főgimnázium többi tanulóival együtt a Tornacsarnok mellől indultak el és a Korona-, Wekerle-, Kazinczy- és Zárda-utcákon keresztül a főgimnázium udvarára vonultak. A fáklyásmenet élén a gyártelepi zenekar haladt. Amint a menet a tágas udvaron elhelyezkedett, az érett ifjak egyike, *Péchy* Dezső mondott ügyes beszédet a kormánybiztoshoz, aki az ünnepeltetést rövid, szép beszédben köszönte meg. Válasza után még a zenekar játszott, azután a fáklyásmenet elhagyta a főgimnázium udvarát és a gyártelep felé vonult. Itt emlitjük meg, hogy dr. *Vutkovich* Sándor kormánybiztosnak az érettségiző ifjakkal szemben tanusitott humánus viselkedése városszerte a legjobb benyomást keltette.

— **Egy tanitónő jubileuma.** *Pribékné* Klug Klotild gálszécsi állami ell. iskolai tanitónő a f. évben tölti be tanitói működésének 25-ik évét. Ez alkalomból kartársai jun. 24-én d. u. 3 órakor ünnepélyt rendeznek tiszteletére, amidőn egy emléktárgyat is át fognak neki nyujtani. Ez ünnepélyre a jubiláló tisztelőit és volt tanitványait a tantestület tisztelettel meghivja.

— **Gyászhir.** Özv. S. *Kovács* Andrásné szül. Salamon Juliánna f. hó 10-én 73 éves korában Mezőlaborczon meghalt. *Aigner* Ferenc ungvári kir. pénzügyigazgatósági titkár anyósát gyászolja az elhunytban.

— **Gazdasági szakelőadás.** *L'huillier* István kassai gazdasági tanintézeti főkertész és tanár, *Kresz* János ondi birtokos társaságában junius hó 21-én vasárnap Ondra érkezik és ott

délután 3 órakor az ev. ref. iskola termében szakelőadást fog tartani.

— **A magyarság diadala és a megugrasztott hitközségi elnök.** A tokaji aut. orth. izr. hitközségnek elnöke, *Lindenbaum* Fülöp alakuló gyülésre hivta egybe f. hó 13-ikára az ujonnan megválasztott iskolaszéki tagokat. Németül akarta a gyülést megnyitni és vezetni, de Frisch Vilmos, a még müködő régi iskolaszék érdemes elnöke figyelmeztette, hogy magyarul beszéljen. Lindenbaum, ki mellesleg megjegyezve — már a hatvanasban van és annyira magyar érzelmü, hogy soha egy szót nem beszél magyarul, annyira ment, hogy e figyelmeztetésért néhány általa megválasztott uj taggal, az ő magyarságért lelkesedő hiveivel megtámadta a 12 évig becsülettel, szorgalommal, teljes odaadással buzgólkodó iskolaszéki elnököt és kidobással fenyegette. Csakhogy ez alkalommal emberére talált. Minden erőlködése megtört Frisch Vilmos erélyén. Egy teljes órai erőlködés után végre, minthogy németül nem beszélhetett, szégyenteljesen elhagyta az ülestermet, mely után az elnökválasztó gyülés következett. A magyarság végre hát itt is diadalt aratott. Gratulálunk a régi elnöknek!

— **Késedelmi kamat.** Azóta, hogy a törvényen kivüli állapot bekövetkezett, sokszor fölvetették a kérdést, hogy az ex-lex ideje alatt esedékessé vált adó után kell-e késedelmi kamatot fizetni. Egyes városokban a hatóság azt hirdette ki, hogy a késedelmi kamatot szigoruan behajtják, minél fogva jó lesz az adó nem fizetés kedvezményével nem élni. Most ebben az ügyben a pénzügyigazgatóságok utján a pénzügyminiszter is megszólal s azt mondja, hogy az ex-lex előtt meg kellett volna fizetni. Mindebből az következik, hogy annak, aki május elseje óta nem fizet adót, a késedelmi kamat fizetésében nem telhetik öröme.

— **Betörés és lopás.** Folyó hó 14-én este 9 óra tájban két betörőtolvaj kárositotta meg érzékenyen *Deutsch* Gyula Palotás-utcai szatócsot és koresmárost. Mialatt a koresmahelyiségben kiméréssel foglalkozott, lakószobájából, melyet a koresmától egy konyha választ el, elloptak férfiruhákat, ágyneműt, egy darab ezüst gyertyatartót, ezüst cukortartót, ezüst poharat, 1 pár cipőt és más ezüstnemüeket. A betörők az udvaron át jutottak a szobába s amikor a lopott tárgyakkal az udvarból kifelé igyekeztek, előjött a koresmáros és megszólitotta őket. A vakmerő tolvajok feleltek s azzal odébb állottak. Deutsch azután gyanakodni kezdett s amikor benyitott szobájába és világot gyujtott, észrevette, hogy az ezüst gyertyatartó hiányzik, majd csakhamar rájött a többi tárgyak hiányára is. A tolvajok akkorára már túl voltak az elfogatás veszedelmén. A károsult panaszt tett a rendőrségnél, ahol az ismeretlen betörő-tolvajok nyomozása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

SZINHÁZ.

** **„Bob herceg.“** Martos Ferenc és Bakonyi Károly itt is nagy hatást ért darabja szombaton került szinre harmadszor és negyedszer f. hó 14-én vasárnap délután is. Mindakétszer ujra zsufolt ház mellett. Vasárnap este a Rákóczi ünnepély napján diszelőadást rendezett a szinház a Rákóczi szabadságharcának kétszázadik évfordulója emlékére, ez estéről lapunk más helyén hozunk tudósitást.

** **„Szép Heléna“** *Aradi* Aranka, *Bárdos* Irma és az operett személyzet bucsufellépteül került szinre. Ez előadás az ünneplések estéje volt. Nagyon melegen, szép ovációval bucsuzott a közönség e két kedveltjétől. Mindjárt belépésükkor zajos, percekig tartó tapssal fogadta mindkettőjüket, amely az egész előadáson végig kisérte játékukat. Amint *Aradi*, Heléna szerepében a szinpadra lépett: a nézőtérről nagy virág eső fogadta, az orkesterből két gyönyörü csokrot és 6 személyre való teljes ezüst készletet nyujtottak neki a közönség adománya képen, ugyszintén *Bárdos* (Orestes) is kapott négy csokrot és ruhaselymet. A két müvésznő hálásan köszönte meg a közönség szeretetének ez önzetlen megnyilatkozását és igyekeztek játékukkal ezt meg is hálálni. *Aradi* finoman, előkelő discrétséggel játszott és kedvesen énekelt. Hasonló jót mondhatunk *Bárdos*ról is, aki ma különösen kedvesen temperamentumos volt. Kitünt még *Palásthy* is (Menelaus) igen helyes alakitásával. *Vágó* ez estén először mutatkozott be énekes szerepben, jóllehet senkisem foghatja reá, hogy baritonista, mégis nagyon jó volt. *Cseőregh* szépen énekelt, alakitása sem volt kifogásolható. *Nagy* ez alkalommal is ügyes volt.

** **„Pillangó kisasszony.“** *Komlóssy* Emma búcsuelőadásául adta elő a társulat f. hó 16-án Belasco Dávid e szivreható, bájos szinművét, majd ezután a „Stomfay-család“-nak, Csiky Gergely 3 felvonásos szinművének első felvonását a drámai személyzet búcsufelléptéül. A szezon e leghangulatosabb estélyéről térszűke miatt jövő számunk hoz kimeritő tudósitást.

IRODALOM.

„Tartsatok Bűnbánatot!“ Ez a címe annak az új, igen csinos kiállitásu oktató imádságos könyvnek, mely a »Zemplén« könyvnyomtató intézetből került ki. A katholikus hívek mindent megtalálnak benne, amit a bűnbánatról, áldozásról és a bűcsuról tudniok kell. Egyszerü, szép nyelven, élénken megirt magyarázata ez a legfontosabb katholikus tannak: az Istennel való kibékülés módjának, az Istennel való egyesülés feltételeinek. Az oktatást gyönyörűen megirt eredeti imádságok egészitik ki. A katholikus közönség családjában ugyszólván nélkülözhetetlen ezen imakönyv, mely ajándéknak is igen csinos és megfelelő. Három alakban jelent meg. Aranyozott vászonkötésben vörös vágással 1 koronáért; chagrin bőrkötésben vörös vágással 2 koronáért és chagrin bőrkötésben arany metszéssel 3 koronáért kapható a szerzőnél, *Szokolszky* Bertalan plebánosnál Szilvásujfalván (u. p. Kozma, Zemplénvármegye.)

A népszerüség titka. Példa nélkül áll az a népszerüség, mely ez idő szerint a minden irányban független és szókimondó Pesti Hirlap iránt minden oldalról megnyilvánul. Mióta e különben is kedvelt napilapunk minden sora napról-napra azt igazolja, hogy sem kormány, sem egyetlen politikai párt, sem bármi néven nevezendő érdekszövetkezet, részvénytársaság vagy pénzintézet reá befolyást nem gyakorol, — népszerüsége rohamosan emelkedett. Ezt, mint érdekes jelenséget, konstatáljuk, valamint azt is, hogy az intelligens olvasóközönség úgy felkarolja ezt a minden irányban független, minden izében szabadelvü, demokratikus szellemü lapot s lehetővé teszi neki, hogy napról-napra oly terjedelemben jelenhetik meg, amilyennel csak pár évvel előbb is még a lapok ünnepi számai sem dicsekedhettek. A Pesti Hirlap ma lapjaink közt a legnépszerübb és legelterjedtebb.

TANÜGY.

Tanitói köri gyülés.

— Saját tudósitónktól. —

Bánócz, junius 10.

A f. zempléni ev. ref. tanitóegyesület »Abara«-i fiók-köre f. hó 3-án tartotta rendes évi értekezletét Várady Pál köri elnök vezetése mellett Vásárhelyen az ev. ref. iskolában. A gyülésen hiánynélkül jelent meg a kör tanitói kara; valamint Hutka József f. zempléni ref. esperes is, mint vendég.

A gyülést megelőzőleg Szilágyi István tartott mintatanitást, a Term. rajzból, az IV—V. oszt.-ban. Tananyag volt: Természetrajz ismertetése s ezek után az állatországból legalább egy család ismertetése a gyermekekkel. A tanitás mindvégig lekötve tartotta a hallgatók figyelmét. — A tanitás végeztével Várady Pál elnök magasszárnyalásu, szép beszédben üdvözölte a teljes számmal megjelent tanitókat, egymásiránti szeretetre, tevékenységre s összetartásra buzditotta őket, majd a gyülést megnyitotta.

A megnyitó beszéd után következett a tartott mintatanitásnak megbirálása. Nyitray József, Varga József s Pánthy Lajos hozzászólása után a tanitás megdicsértetett.

Ezután a megüresedett jegyzői székbe a kör Pánthy Lajos bánóczi tanitót választotta meg, ki megköszönve a kör bizalmát, azt elfogadta.

Majd Kendecsy Pál abarai tanitó a hazafias és vallásos nevelésről irt szép dolgozatát olvasta fel. A nagy gonddal összeállitott, szép dolgozatért a kör Kendecsy Pálnak jegyzőkönyvi köszönetet mondott, azt megdicsérte, s elhatározta, hogy egy megyei lapnak küldi meg közlés végett.

Várady Pál elnök bemutatja a Szabolcsvármegyei ev. ref. tanitótestület »Memorandumát«-át, melyet a testület elnöke átiratilag küldött meg neki, hogy azt tanulmányozván, a testületet hasonló eljárásra hivja fel. A »Memorandum« hosszadalmasan foglalkozik azon sérelmekkel, melyek az állami tanitók fizetés emelésének tervezéséből s ebből a felekezeti tanitók mellőzése által származik. A testület az országgyülés által óhajtja ezen sérelmeket orvosolni. — Miután a »Memorandum« felolvastatott, a kör elfogadta, s elhatározta, hogy azt az egyetemes testületnek küldi meg, hogy az magáévá tegye, s az országos ev. ref. zsinatra terjeszsze fel.

Elnök a gyülést $^3/_4$ 12 órakor rekesztete be, a mikor a jelenlévők a teritett asztalokhoz siettek. Az ebéden végig jó hangulat uralkodott, s több sikerült toast hangzott el. Az első pohárköszöntőt Hutka József esperes mondotta, éltetvén a tanitókat, a vallás, haza és a társadalom hasznos munkásait.

Várady Pál a szives házigazdát s uj jegyzőt, Nyiray József Hutka József esperest éltette. Kendecsy Pál az összetartásért, és egyetértésért toastozott.

Végül Hutka József esperes két rendbeli inditványa folytán a sárospataki főiskola »Vay-Mocsári« alapitványra összegyült 12 kor.; az »Abara«-i tanitó-kör könyvtára javára 2 kor.

A Vay Mocsáry alapitványra adakoztak: Hutka József esperes 2 kor. Soltész Károly mórvai tanitó 2 kor. Nyitray József lasztoméri, Szilágyi István vásárhelyi, Szőke Sámuel szalóki, Varga József k-ráskai, Kendecsy Pal abarai, Pánthy Lajos bánóci és Vass Béla n-ráskai tanitók 1—1 koronát.

A jövő évi köri gyülés Bánóczon lesz, a hol Pánthy Lajos tanitó fog mintatanitást tartani.

— **A sátoraljaujhelyi állami polgári** leányiskolában az 1902/3 tanévi vizsgálatok a következő napokban és sorrendben fognak megtartatni: Junius hó 20-án d. e. 8—12-ig az összes felekezetek hittani vizsgája. Junius 22-én d. e. 8—12-ig az I. osztály vizsgálata d. u. 3—5-ig francia vizsga. Junius 23-án d. e. 8—12-ig a II. osztály viszgálata, d. u. 3—5-ig ének- és torna vizsga. Junius hó 24-én d. e. 8—12-ig a III. osztály viszgálata. Junius 25-én d. e. 8—12-ig a IV. osztály vizsgálata, d. u. 2—6-ig I.—IV. osztályu magántanulók irásbeli viszgálata. Junius 26-án d. e. 8—12-ig az I.—II. osztályu magántanulók szóbeli vizsgálata, d. u. 2—6-ig a III.—IV. osztályu magántanulók szóbeli vizsgálata. Junius hó 27-én d. e. hálaadó istentisztelet. Záróünnepély, jutalmak, bizonyitvanyok s évi »Értesitők« kiosztása. A vizsgálatok ideje alatt a növendékek kézimunkái a III. osztály, rajzlapjai pedig a IV. osztály tantermében tekinthetők meg. Ezen vizsgálatokra a t. szülők és tanügy barátok tisztelettel meghivatnak. Sátoraljaujhelyen, 1903. junius 15-én.

Az igazgatóság.

— **Internátus elemi iskolásfiuk számára.** Budapesten a Kis-Svábhegyen levő flu nevelőintézetbe 6—10 éves fiuk vétetnek fel. A havi dij 60 korona. Ezért a növendék: tanitást, élelmezést és ruházatot kap. Bővebb felvilágositással szivesen szolgál az igazgatóság. — Budapesten, I. kerület, Istenhegyi-ut 32. sz.

— **Értesités.** A sátoraljaujhelyi állami elemi iskolában az 1902—903. tanévi zárvizsgálatok a következő sorrendben tartatnak meg: Junius hó 20-án a r. k. vallásu I. fiuosztálybelieknek d. e. 8—9 óráig, — a II. fiu- és II. leányosztálynak 9—10-ig, — a III—IV. fiuosztálynak 10—12 óráig, az I. leányosztálynak d. u. 3—4-ig, a III—IV. leányosztálynak 4—5-ig. — A g. gath. vallásu I. fiu- és leányosztálybelieknek d. e. 9—10-ig, a II. fiu- és leányosztálynak 10—11-ig, a III—IV. fiu és leányosztálynak 11—12-ig, a II. leányosztálynak d. u. 2—3-ig, a III—V. leányosztálynak 3—4-ig. — Az izr. vallásu I. leányosztálybelieknek d. e. 10—11-ig, az I—II. fiuosztálynak 11—12-ig, a III—VI. fiuosztálybelieknek 10—12-ig, a II. leányosztálynak d. u. 2—3-ig, a III. leányosztálybelieknek 3—4-ig, a IV—VI. leányosztálynak 2—4-ig. — Az ev. ref. növendékek hittanvizsgája junius hó 28-án az ev. ref. templomban tartatik meg, még pedig: d. e. 9 órától a fiuk, d. u. 2 órától a leányoké. — Junius 25-én d. e. 8—11-ig az V—VI. leányosztály vizsgája, d. u. 2—4-ig a II. fiuosztályé. — Junius 26-án d. e. 8—11-ig a III. á. fiuosztály vizsgája, a III. b. és IV. b. fiuosztálynak, a IV. á. fiuosztálynak, az V—VI. fiuosztálynak, a III. b. leányosztálynak, a III. á. és IV. b. leányosztálynak, a IV. a. leányosztálynak, — délután 2—4-ig az I. á. fiuosztálynak, az I. b. fiuosztálynak, a II. b. fiuosztálynak, az I. b. leányosztálynak, az I. á. leányosztálynak, a II. á. leányosztálynak, a II. b. leányosztálynak. — Junius 26-án kézimunka kiállitás az V—VI. leányosztály termében. — Junius 27-én reggel hálaadó, isteni tisztelet.

KÖZGAZDASÁG.

* **Vetőmagvak.** (*Mauthner* Ödön tudósitása.) Csekély kereslet és jelentéktelen rendelések következtében a forgalom meglehetősen gyenge volt. Főleg *muhart* és *répamagot* rendeltek, mig *lóherét* és *lucernát* csak elvétve kerestek. Azon feltevésünk, hogy a 19-iki éjjeli fagy a forgalmat fel fogja élénkiteni, nem valósult meg, mert a burgonyán, paradicsomon és babon kivül a növényzet nem szenvedett kárt. *Tarlórépamag.* Már érdeklődnek e magféle iránt és a helyi piacon már is néhány kisebb tételt vásároltak. *Vörösheremag.* A még létező csekély készletből ki lehetne léhet elégiteni a főleg Észak Magyarországból érkező jelentéktelen rendeléseket. *Lucernamag.* A kereslet csak aranysárga szinü, magyar eredetü árura szoritkozott. *Takarmányrépamag.* Tekintettel az előre haladott idenyre, még meglehetős sok utánrendeléseket eszközölnek. *Muharmagot* jobban kerestek mint a mult héten. *Csillagfürtöt, spergulát, pohánkát,* és *seradellát* zöldtakarmányozás céljából csak csekély mértékben kerestek. — *Jegyzések nyersáruért 50 kilónkint Bpesten*: Vöröshere 74—78 kor. Lucerna 55—60 kor. Répamag impregnált, faj szerint 35—48 kor. Répamag keresk. áru 27—44 kor. Muharmag 8—9 kor.

A permetezés idejéről.

Éveken át a szőlőtermelők mindig abban a hitben voltak, hogy permetezni akkor kell, mikor esőzés után állandó, meleg, napos idő következik be: mert ez az idő tenyészti a peronosporát. Ez, mint a tudományos megfigyelések kétségtelenné tették, teljesen elhibázott eljárás volt. És ennek a ve-

dekezési módnak volt tulajdonitható az a sok balsiker is, melynek termelőinek lépten-nyomon részesei voltak.

Hányszor hallatszott arra panasz, hogy közvetlenül a permetezés után lépett fel a peronospora, akárcsak ennek gombáit locsolták volna szét. Okozták ilyenkor az anyagot, a munkást, az oldat gyengeségét, csak arra nem gondoltak, hogy a permetezéssel *megkéstek*. Azért, mert a szőlőlevélen szabad szemmel még nem látszik a peronospora pusztitása, azért annak myceium-fonalai már behálózhatták a levél szövetét és mikor a permetezés megtörtént, a bajon már nem lehetett segitení.

Egy neves francia szőlész *Cazeaux-Cazalet* végre rájött a hiba okára. A permetezéssel nem szabad bevárni az eső és hideg idő elmultát, a meleg, napos idő bekövetkeztét, hanem permetezésre fel kell használni épen azt a borongó, hideg időt, mert a peronospora akkor tenyészik legvigabban. Ugyanis a fertőzés veszélye akkor legnagyobb, mikor a szőlő zöld részeiben legkisebb a *keményitő*-tartalom. Hideg időben a keményitő szemcsék a hajtásvégekből lefelé költöznek az alsó végekbe és ilyenkor képes a szőlőlevél és hajtás a legkisebb ellentállást kifejteni a peronosporával szemben. Meleg időben a keményitő-szemcsék gazdagon lepik el a levelek és hajtás végek szövetét s ilyenkor képes az a szövet a peronospora infekciójával szemben a legnagyobb ellenállásra.

Ebből tehát világos, hogy *leggazdaságosabb borongós, hideg időben permetezni*, mert a fertőzés veszélye akkor legnagyobb. Forró, napos, száraz időben a permetezés vagy már megkésett vagy fölösleges. Innen van azután, hogy száraz, meleg nyáron mindig kevesebb a peronospora-kár, mint esős, hüvös időjárás esetén.

A permetezés keresztülvitelére nézve pedig ebből az a tanulság, hogy bizony akkor kell hozzálátni a szőlők fecskendezéséhez, mikor az idő hidegre fordult és két esős nap közt egy száraz, hüvös egész vagy félnap áll rendelkezésünkre. Csakhogy ehhez azután olyan anyag is kell, melynek *elkészitése* nem vesz hosszu időt igénybe és mely *kitünően* tapad s igy a permetezést követő legkisebb eső nem mossa le annak még a nyomát is.

Ezen oknál fogva terjedtek el Franciaországban és Németországban is a kész permetező anyagok és azért örvend nálunk is az *Aschenbrandt*-féle *bordói por* évről-évre mindnagyobb népszerüségnek. Ennek oldata néhány perc alatt kész és ha csak 3—4 órai eső- és szélmentes idő áll rendelkezésünkre, ugy a legkritikusabb napokban is apránkint be lehet fejezni a permetezést és mire ismét meleg, napos idő köszönt be, szőlőnk minden veszélytől menten vigan tenyészhet tovább. A bordói por oldatának kitünő tapadó képessége pedig dacol a legveszélyesebb időjárással is.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Tekintetes szerkesztőség!

F. hó 6-án megjelent b. lapjának hirek rovatában »Tokaji állapotok« cim alatt van irva, hogy a tokaji közönség felháborodással utasitotta vissza a mészárosoknak kényszervágás utján levágott árucikkei. Ez egy kis kiegészitésre szorul. Mert az az avult marha csak állitólag lett levágva. S ha a cseléd béreseknek hitelt is adott a tokaji m. kir. állatorvos ur, hogy a Gombos-pusztán Szabolcs megyében *az elhullás elé nézett állatnak ez utolsó percében tényleg vérét is vették*, mert annak feldolgozása az istálló vagy ennek környékén, vagy ehhez hasonló helyen eszközöltett, mérette volna ki azon a pusztán, vagy megyében darabonkint azoknak, kik azon állat vérét elfolyni tényleg látták is.

Semmi esetre nincs joga az előljáró szakközegnek — Szabolcsmegye egyik pusztájáról — nem vágóhidon, az elhullás veszélyének eléje néző s állitólag leszurt marha husát Tokaj városban levő mészárszékben kitétetni s azt ott közfogyasztásra bocsájtani.

A tokaji m. kir. állatorvos ur ezen ténykedése meggyőzheti a járás közegészség vezetőit arról, hogy az emberi élelmicikkek vizsgálatára, még továbbá felülbirálatára ezen szakközeg hivatott egyáltalán nem lehet.

Tisztelettel:

Dr. Nánási Adolf.

Kiadótulajdonos **Éhlert Gyula.**

HIRDETÉSEK

Árlejtési hirdetmény.

A sajóládi m. kir. vallásalapitványi uradalom tulajdonát képező Zemplénmegye Takta-Harkány község határában levő Borsi pusztai birtokán egy uj bérlőlak felépitése 15865 kor. 41 fill, azaz tizenötezernyolczszázhatvanöt korona 41 fillér költség mellett a Nagyméltóságu vallás- és közoktatási m. kir. miniszterium 1903. évi 37981. számu rendeletével engedélyeztetvén, a bérlőlak felépitése iránt **1903. évi julius hó 6-án délelőtti tiz órakor** Sajóládon a m. kir. közalapitványi ispánsági irodában zárt ajánlatu verseny fog tartatni.

Versenyezni szándékozók felhivatnak, miszerint 1600 kor, azaz egyezerhatszáz kor. bánatpénzzel s egy koronás bélyeggel ellátott s öt pecséttel leragasztott irásbeli ajánlataikat, melyben az épitkezésre megajánlott összeg szám és betüvel világosan kiirandó, nevezett nap délelőtt tiz óráig nyujtsák be.

Elkésve érkezett, táviratilag tett, vagy utóajánlatok el nem fogadtatnak.

Versenyzők csak szakértő magyar épitészek lehetnek.

A versenyzők közötti szabad választási jog a nagyméltóságu vallás- és közoktatási m. kir. miniszterium részére fentartatik.

Az árlejtési feltételek és épitési iratok Sajóládon (Borsodmegye) a m. kir. közalap. ispánsági irodában a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Kelt Sajóládon, 1903. évi junius hó 14-én.

M. kir. Közalap. Ispánság.

(Utánnyomás nem dijaztatik.)

Uj szálloda.

Van szerencsém a nagyközönség tudomására hozni, hogy a mai nappal az **„Ősbudavárához“ czimzett vendéglő épületében,** melynek kezelője vagyok,

szállodát nyitottam.

Uj szállodámban **kilencz szoba** áll a nagy közönség rendelkezésére; valamennyi ujonnan átalakitva, kényelmesen és elegánsan berendezve, minden olyan kellékkel ellátva, mely az utazó közönség magasabb igényeit is kielégiteni van hivatva.

A szobák árai a mellett **jutányosak.**

Midőn uj szállodámat a nagy közönség pártfogásába ajánlom, tisztelettel felhivom az utazó közönség figyelmét arra, hogy vendéglőmben kitünő italokkal és ételekkel szolgálok.

Kiváló tisztelettel vagyok

Deutsch Miska,
szállodás.

Egy tolószéket

három kerékkel, beteg számára keresek megvételre. Értesitést kér **Hancsel Vencel** Sárospatakon.

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esetleges szives megkereséseiket pontosan nevemre **Stark Mátyás** czimezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorkocsi használata dijmentes.

Mindenféle bel- és külföldi friss töltésü ásvány- és gyógyvizek, valamint forrás termékek kaphatók:

HAZAI H.

ásványviz kereskedésében (kis piacz(

Vasuti menetrend.

Érvényes 1902. október 1-től.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé

Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.

Mező-Laborcz felé

Reggel vegyes v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Csap felé.

Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával	4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 39 perc.

Erkezik Ujhelybe:

Budapest felől

Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 45 perc.
Délután személy v.	4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 09 perc.

Kassa felől

Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc,
Délután személy v. postával	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Mező-Laborcz felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Csap felől.

Reggel gyors v. postával	6 óra 50 perc.
Délelőtt személy v. postával	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

Szerdán és szombaton reggel 3 óra 47 perczkor tehervonat személyszállitással közlekedik Kassára. — Érkezik Kassára 7 óra 50 perczkor.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulirott intézet **földbirtokokra** és **S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig terjedő**

Törlesztéses kölcsönőket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágositással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Első zemplén-megyei honi butor-csarnok
S.-a.-Ujhelyben.

Bútorokat

vásárolni szándékozó n. é. közönséget van szerencsém értesiteni, hogy a „Vörös ökör“ épületében a földszinten és az emeleten **nyolcz teremben** lévő

BUTORRAKTÁRAIM

túlhalmozott készletét

helyszüke miatt

tetemesen leszállitott olcsó

bevásárlási áron adom.

Miért is kérem b. látogatásukat s igérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig ugy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

SÉRVBEN SZENVEDŐK

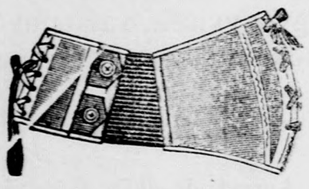

forduljanak hozzám

teljes bizalommal.

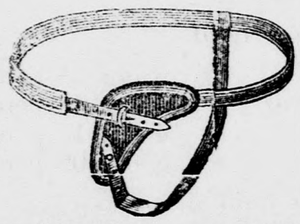

30 évi tapasztalatom, melyet a külföld egn agyobb **Orthopaediai** és **kötszer** mühelyeiben szereztem, biztositékot nyujt szakképességemről, hogy a legelavultabb sérveknél is segitek. — Készitek **kaskötőt, műfűzőt, egyenes tartót, púpkötőt, műlábat, kezeket** stb.

Nagy raktár mindennemü betegápolási czikk és orvosi műszerekben, **irigátor, ágy tál, éjjeli closet, Bidet, tej sterilizáló készülék Prof. Soxhlet** szerint, valamint minden **Gummi áru.**

Valódi franczia különlegességek discretio mellett.

Keztyük saját gyártmány, mérték szerint is.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

BLUMBERG S. E. keztyüs és műkötszerész Kassa, főutcza 91. szám.

7239—1903. P. szám.

Hirdetmény.

A sátoraljaujhelyi kir. törvényszék közhirré teszi, hogy a m. kir. államvasutaknak Meczner Gyula és neje szül. Farkas Mária sátoraljaujhelyi lakosok elleni, a sátoraljaujhelyi 621 számu tjkvben A + 10 sorszám alatt foglalt 2361/b hrszám alatti s tagositás előtt 5427 hr. szám alatt és Meczner Gyula és neje szül. Farkas Mária tulajdonát képező ingatlanok kisajátitási ügyében a kártalanitási eljárás megkezdésére **1903. évi junius hó 22 (huszonkettő) délelőtti 9 óráját** Mikita Emil kir. törvényszéki biró hivatali helyiségébe kitüzte, a távollevők és ismeretlen tartózkodásuak képviseletére Krasznopolszky Ferencz sátoraljaujhelyi ügyvédet kinevezte; a fenti határnapra az érdekelteket oly hozzáadással idézi, hogy elmaradásuk kártalanitás tekintetében hozandó érdemleges határozatot gátolni nem fogja.

Sátoraljaujhelyben, a kir. törvényszéknek 1903. évi május hó 30-ik napján tartott üléséből.

Fornszek, elnök. **Kálnási L.** jegyző.

Bérlet.

Szatmármegye Cseke kis községében mintegy 1800 magyar hold

birtok,

kitünő buza, repce és dohánytermő talaj, október hó 1-től bérbeadó.

Bővebb felvilágositást nyujt **Lónyay Ferencz** miniszteri osztály-tanácsos Budapesten, Fehérvári út 27.

50 évi siker!

ESZÉKI ARCZKENŐCS és eszéki SZALVATOR SZAPPAN

eltávolitja a szeplőt, májfoltot, és a bőr összes tisztátlanságát,

Valódi csakis a

DIENES J. C. „SZALVATOR“ gyógytárából

ESZÉKEN, felsőváros.

1 tégely eszéki arczkenőcs ára . . . 70 fillér és 1 kor.
1 drb. Szalvatorszappan ára . . . 1 korona.
1 tégely kézi paszta ára . . . . . 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.

Ezen czikkek mentek minden ártalmas alkatrészektől és megfelelnek tökéletesen a 61,012 sz. B. m. rendeletnek.

Főraktár: BUDAPESTEN

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész

VI., Király-utcza 12. és Andrássy-ut 29.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váczi-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánltatnak:

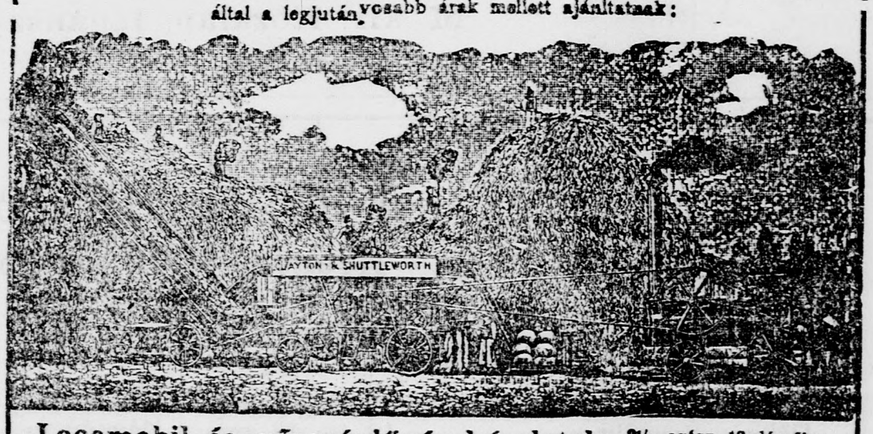

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2½ egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztitó-rostók, kenkelyezők, kaszáló- és aratógépek, szénagyüjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes szénál-ekék.

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kivánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Sátoralja-Ujhely nyomatott a »Zemplén» könyvnyomtató intézetében.